

# מועצה אזורית עמק-לוד

## לשכת ראש המועצה

ב"ה

14 ביולי 2016  
ח' בתמוז תשע"ו

לכבוד  
ח"כ דוד אמסלם  
יו"ר ועדת הפנים בכנסת

א.ג.

### הנדון: בקשה להתערבותך הדחופה במציאת חלופה למתחם דהמש

הריני מתכבד לפנות אליך, יו"ר ועדת הפנים, בשם המועצה האזורית עמק לוד (להלן: "המועצה"), וזאת בהמשך לחמלצת בית המשפט העליון במסגרת הדיון בבג"צ 5135-14 (להלן: "העתירה"), כי מתחם דהמש (להלן: "המתחם") לא יוכר כיישוב עצמאי, אלא יסופח לתחום שיפוטה של עיר אחרת ו/או ייפתר על דרך פתרון מושכל חלופי.

#### א. פתח דבר

1. בפתח הדברים אדגיש, כי אני רואה חשיבות מהמעלה הראשונה למציאת חלופה ראויה, אשר תשים סוף למתחם הבנייה הלא חוקי (מגורים ועסקים כאחד), אשר מחייב לטעמי את פיגויו או לחלופין את סיפוח תושביו לתחום שיפוטה של העיר לוד, או את העתקתם של תושבי המתחם ליישוב אחר (כפי שעשתה המדינה בנושא מתחם אבו קווידר שבדרום הארץ).
  2. תמוה בעיני שבחלוף שנה וארבעה חודשים ממועד הדיון בעתירה, וחרף בקשות ארכה רבות שהוגשו מטעם המדינה, טרם התקבלה עמדת המדינה בסוגיה חשובה זו, ועל אחת כמה וכמה שעה שהחלטה כאמור הינה בעלת השלכות מהותיות וחסרות תקדים על כל הנוגעים בלבד, לרבות על העותרים ועל תושבי המועצה האזורית עמק לוד, שנכון למועד כתיבת שורות אלה, מתחם דהמש הינו בתחום סמכותה.
  3. על כן, ובעקבות מחלוקת בין ראש הממשלה לבין שר הפנים בדבר סמכותם לקבל החלטה בסוגיה והעיקוב הרב בקבלת החלטה בדבר פתרון ראוי למתחם, מצאתי לנכון לפנות אליך בבקשה, כי תכנס את ועדת הפנים של הכנסת על מנת לדון במציאת פתרון לסוגיה מורכבת זו.
- #### ב. רקע בקצירת האומר
4. המתחם נשוא מכתב זה הינו מתחם מגורים ועסקים, אשר שוכן במרכז הארץ בגבול מוא"צ עמק לוד עם הערים המעורבות רמלה ולוד ואשר כל כולו בלתי חוקי ואשר הבנייה הלא חוקית בו הינה מלפני כ-16 שנים בלבד.

5. כיום המתחם האמור נמצא בתחום השיפוט של המועצה האזורית עמק לוד, כאשר המועצה מממנת חלק מזערי מהשירותים המוניציפאליים לאנשי המתחם, אשר מקבלים את כלל השירותים, לרבות חינוך, בריאות ורווחה, מהערים רמלה ולוד.
6. עיקר הבניה במתחם נעשתה לאחרונה, בין השנים 1995 – 2003, על קרקע חקלאית מוכרזת, וכאשר חלק מהקרקע עליה בנוי המתחם, אינה בבעלות המחזיקים בה, ועסקינו באדמות מדינה ובאדמות פרטיות, אשר מיועדות לחקלאות וזכותם של אנשי המתחם עליהן שנויה במחלוקת.
7. הרינו לתבחיר ולהדגיש, כי מתחם דהמש, מבוסס הלכה למעשה על השתלטות בלתי חוקית /או על בנייה בלתי חוקית, ללא שניתנו כל היתרי בנייה, ותוך שצווי הריסה למבנים הלא חוקיים, המהווים במקרים רבים סכנת נפשות, ניתנים פעם אחר פעם, בשל הפרת שלטון החוק כאמור לעיל, ובשל הסכנה המידית הנשקפת לאנשי המתחם, כאשר בכל פעם שמבוצעת הריסה, נבנים בד בבד מבנים בלתי חוקיים חדשים.
8. על מנת לסבר את האוזן לגבי הסכנות שמשקפות לאנשי המתחם עצמו ולילדיהם יצוין, כי עסקינו במתחם, אשר מצוי בקרבת מפעלים מזהמים, ללא תשתיות מתאימות, אשר בנייני מגורים נבנו במרחק מטרים ספורים ממסילת הרכבת וללא כל תנאים סביבתיים בסיסיים לגידול ילדים ולמגורים ככלל.
9. אנשי מתחם דהמש, לרבות חלק מהעותרים, הינם עברייני בנייה, אשר במשך שנים חוליכו את הרשויות בכחש, הציגו מצגים כוזבים והגישו אינספור עתירות/בקשות/ערעורים, ולמעשה נקטו בכל הליך אפשרי, על מנת לעכב את צווי ההריסה בקשר עם המבנים הלא חוקיים במתחם, תוך הרחבתו במקביל.
10. למעט מספר מצומצם של מקרים, בהם ניתנו היתרים למבנים חקלאיים בלבד זאת בהתאם לתב"ע, כדוגמת: בית אריזה, חממה וכו', אף אחת מהמשפחות המתגוררות במתחם דהמש לא קיבלה היתר למגורים ובטח שלא לשימושים מסחריים (ועוד מזהמים).
11. אנשי המתחם אינם מציינים לצווים ולחוקי התכנון והבניה ומגישים אינספור בקשות לבתי המשפט השונים לעיכוב /או ביטול צווי ההריסה באמתלות שונות, תוך שהם מבזבזים לריק את זמנם של שופטי בתי המשפט השונים ואת כספם של משלמי המיסים.
12. אם בכך לא די הרי שפעמים רבות נבנים מבנים לא חוקיים במקום אלו שניתנו בעניינם צווי הריסה, ומשכך נרמס שוב ושוב שלטון החוק במדינה ונוצר מצב בלתי אפשרי ומסוכן, אשר לעניות דעתי נדרש לשנותו במהרה.
13. יוצא אפוא, כי מתחם דהמש מהווה דוגמא מאלפת לעבריינות בנייה חסרת תקדים במרכז הארץ ההופכת את מדינת ישראל, על כל זרועות האכיפה, ללעג וללא רלוונטיות.
14. היה ובכך לא די, הרי שקיים מתחם נוסף אבו ליבדה (כיום מונה כ-100 פולשים ונסיבותיו דומות לאלה של תושבי מתחם דהמש), אשר צופה בכיליון עיניים להחלטת

**המדינה בנושא זה, כאשר ככל וייתן פתרון של יישוב קבע במקום, הרי שיווצר תקדים לתושבי מתחם אבו ליבדה.**

15. מצב דברים זה מוביל לדאבון הלב למציאות עגומה לפיה נרמס שלטון החוק במדינה באופן מוחלט על ידי עברייני בניה שעושים ככל העולה על רוחם.

16. ראוי לציין, כי על אף התנהלותם הבעייתית והמסוכנת (ואף העבריינית) של אנשי המתחם שתוארה בקצרה לעיל והשתלטותם הלא חוקית על אדמות פרטיות ואדמות מדינה, המועצה האזורית עמק לוד ותושביה מביעים בד בבד עם תרעומתם גם אמפתיה למצוקתם של אנשי המתחם, ובייחוד שעה שבמצב הנוכחי נשקפת סכנת חיים לאנשי המתחם ולילדיהם ועסקינן אך ורק בעניין של זמן עד אשר ייגרם נזק של ממש.

17. מצב דברים זה מקבל משנה תוקף שעה שאנשי המתחם פועלים על דעת עצמם ובונים מבנים חדשים ולא חוקיים חדשות לבקרים, ללא קבלת האישורים הנחוצים, ותוך שמגישים עתירות ונוקטים בהליכים משפטיים ללא הרף לדחיית צווי ההריסה הרבים שניתנים למבנים הלא חוקיים, וכאשר לאחר הריסתם של המבנים הם ממהרים להקים מבנים לא חוקיים חדשים.

18. התנהלותם של אנשי המתחם והשתלטותם הלא חוקית והבלתי פוסקת על אדמות במרכז הארץ, כמו גם מצבה של המועצה במישור הפיננסי-חברתי-תכנוני, הובילה לכך שאין באפשרות המועצה לספק לאנשי המתחם שירותים מוניציפאליים בסיסיים כגון: מים, ניקוז, ניקיון, בטחון, איכות הסביבה, איסוף אשפה, ניקוז, ביוב תקני וכד', כאשר ברור לכל בר דעת, כי הנפגעים הישירים מהיותו של המתחם לא חוקי הינם בראש ובראשונה אנשי המתחם.

19. לא יכולה להיות מחלוקת, כי השארת המצב הקיים על כנו אינה אפשרית ומהווה מטרד ועול כלכלי וחברתי עצום על המועצה ותושביה, וכמובן, ואף קודם לכן – מהווה סכנת חיים ממשית לאנשי המתחם ולילדיהם.

20. לאור האמור לעיל וכפי שיפורט במסגרת מכתב זה, מתבקשת התערבותך המיידית לשם שינוי המצב הקיים ומציאת חלופה למתחם, באופן שבו תאומץ המלצת בית המשפט העליון, כפי שתובא להלן, ותוך מניעת המשך ההשתלטות הלא חוקית על אדמות מדינה ועל אדמות פרטיות באופן חסר תקדים.

**ג. השתלשלות העניינים ממועד הגשת העתירה**

21. כידוע, לפני כשנה וחצי הוגשה עתירה לבג"צ על ידי אנשי המתחם כאשר המשיבים לעתירה הינם ממשלת ישראל, שר הפנים, משרד הפנים, המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין במשרד המשפטים (אשר יקראו יחדיו: "המדינה"), המועצה האזורית עמק לוד והוועדה המקומית לתכנון ובניה עמק לוד.

22. במסגרת העתירה ביקשו העותרים להכיר במתחם הלא חוקי כיישוב חדש במדינת ישראל.

העתק העתירה והתגובות מצ"ב ומסומן בנספח 1.

23. לאחר הגשת תגובות המשיבים, התקיים ביום 16 במרץ 2015 דיון בבית המשפט העליון (להלן: "הדיון"), בפני כבוד השופטים א.חיות, צ. זילברטל וע.ברון.

24. **במסגרת הדיון המליצו שופטי בית המשפט העליון לשקול את ההיתכנות של פתרון למתחם במסגרת סיפוחו לתחום השיפוט של העיר לוד. כמו כן הביעו העותרים במסגרת הדיון את הסכמתם לסיפוח המתחם לתחום העיר לוד.**

ראה החלטת בית המשפט העליון, אשר מצ"ב כנספח 2 כדלקמן:

1. בשלב זה ראינו להמליץ בפני העותרים ובפני המשיבים לשוב ולשקול את ההיתכנות של פתרון למתחם נושא העתירה בנסגרת תחום השיפוט של העיר לוד.

2. עיריית לוד איננה צד לעתירה זו ולכן נדרשת גם התייחסות עדכנית מצידה בהמשך לנונות שהובעה בעבר על ידי מר ניצן ראש הוועדה ממונה בפני ועדת הגבולות לקידום מסלול כזה לפתרון".

3. העותרים הדיעו כי יש מצידם כיום נכונות להתקדם במסלול זה בניגוד להתנגדות שהביעו בעבר בפני ועדת הגבולות ואילו באת כוח המשיבים 1-4 הודיעה, לאחר התייעצות, כי אין בידה לקבל ולו הסכמה עקרונית להמלצה אך כי המשיבים יכבדו כל החלטה בעניין זה. המועצה האזורית עמק לוד אינה מתנגדת למסלול המוצע.

4. בנתונים העדכניים שנוצרו נוכח העובדה כי מבין כל האפשרויות שנבדקו עד כה המסלול המוצע הוא בעל ההיתכנות הטובה ביותר, בכפוף לתנאים המקדימים שנקבעו בהחלטתה של ועדת הגבולות, אנו מבקשים לקבל הודעה עדכנית מאת המשיבים 1-4 וכן מאת עיריית לוד אשר בינתיים עלתה ככל הנראה על דרך המלך באופן שהצדיק את סיום כהונתה של הוועדה הממונה, וזאת באשר לנכונותם של גורמים אלה להתקדם במסלול זה, לרבות בדרך של כינוס ועדת הגבולות על מנת שתשוב ותדון באופן ממוקד ועדכני במסלול האמור.

5. בהינתן העובדה כי אנו נתונים במערכת בחירות, תוגשנה ההודעות המעודכנות מטעם המשיבים עד יום 1.9.15 וכן תוגש עד אותו המועד גם עמדה עדכנית מטעם עיריית לוד בעניין זה. לאחר קבלת ההודעות האמורות נחליט על המשך הטיפול בעתירה." (הערת הח"מ- ההדגשות אינן במקור)

25. ביום 20 בינואר 2016 הגישו עיריית לוד והוועדה המקומית לתכנון ובניה לוד את עמדתן להצעת בית המשפט הנכבד, לפיה הן מתנגדות לקידום פתרון על דרך צירופו של המתחם לתחום שיפוטה של העיר לוד.

עמדת עיריית לוד והוועדה המקומית לתכנון ובניה לוד מצ"ב ומסומנת **כנספת 3**.

26. ביום 1 במרץ 2016 הגישה המדינה תגובה ובה נטען, כי ביום 14 בפברואר 2016 נפגשה מנכ"לית משרד הפנים עם ראש עיריית לוד ועם ראש עיריית רמלה וכי שניהם הודיעו כי העיריות מתנגדות לצירוף המתחם לשטחן.

27. עוד צוין בתגובת המדינה, כי ביום 22 בפברואר 2016 התקיימה ישיבה מסכמת בעניינה של העתירה בראשותו של השר אריה מכלוף דרעי בהשתתפות גורמי המקצוע הרלוונטיים ממשרד הפנים ומנכ"לית המשרד, וכי בתום הדיון החליט השר דרעי לפנות לראש הממשלה בבקשה, כי יתערב באופן דחוף בעניין שבנדון.

העתק המכתב מאת שר הפנים לראש הממשלה מצ"ב ומסומן **כנספת 4**.

28. שר הפנים גם כן העלה את הנושא במהלך ישיבת ועדת שרים לענייני המגזר הערבי בראשות ראש הממשלה, אשר התקיימה ביום 24.2.16.

29. ביום 24.5.16 התקבלה תשובת מנכ"ל משרד ראש הממשלה לפנייתו של שר הפנים, אשר העביר את הטיפול בחזרה לשר הפנים.

העתק המכתב מאת מנכ"ל משרד ראש הממשלה מיום 24.5.16 מצ"ב ומסומן **כנספת 5**.

30. ביום 29.6.16 שר הפנים השיב במכתב לראש הממשלה כי רוב ההיבטים אינם בתחום סמכותו ואחריותו של משרד הפנים והעביר את הסוגיה פעם נוספת לידי ראש הממשלה:

"לאור מורכבות הנושא, שורת ההיבטים והשלכות הרוחב שהוא מעלה, הנוגעים למכלול רחב של משרדי ממשלה ורשויות ציבוריות, ובדגש על הדחיפות שבמתן פתרון לסוגיה זו בהקדם, הפתרון האמור דורש פתרון כולל ורב מערכתי ולפיכך, נדרשת ומתבקשת התערבות וחובלת ההליך על ידי משרד ראש הממשלה על מנת לאפשר ביצוע ויישום המהלך... לאור כל האמור לעיל, הנני מצפה כי הסוגיה תשוב ותיבחן על ידכם בדחיפות וזאת הפעם, למען תשובה לגופו של עניין ועל מנת לסייע בפתרון הסוגיה"

מכתב שר הפנים מיום 29.6.16 מצ"ב ומסומן **כנספת 6**.

31. במסגרת עדכון מטעם המדינה מיום 4.7.16, נמסר כי התקיימה שיחת בין ראש הממשלה, שר הפנים והיועץ המשפטי לממשלה בעניינה של העתירה וכי המדינה תדוות באשר לתוצאות שיחה זו לקראת מועד הדיון בעתירה.

32. דא עקא, וחרף העובדה כי דיון בעתירה נקבע ליום 18.7.16 (קרי, בעוד ימים ספורים), טרם נמסר דיווח על ידי המדינה.

33. התנהלות זו של המדינה והתמהמהותה המוגזמת והמתפירה במתן הודעה מטעמה בדבר פתרון ראוי למתחם, מסבה נזקים רבים לכל המעורבים, לרבות לתושבי המועצה האזורית עמק לוד.

34. בהקשר זה יצוין, כי ישיבה אצל מנכ"ל משרד הפנים דאז, מר שוקי עמרני, שהתקיימה ביום 15.5.14 נדונו הנוקדים ותחשלוכות הכספיות והניהוליות הקשות שנגרמים למועצה עקב המתחם שמצוי בתחום סמכותה, ובפרט בכל הנוגע לאכיפת החוק והתמודדות עם עבירות הבניה המרובות, שאין ביכולת המועצה להתמודד עמן.

35. בסיכום הישיבה צוין, כי הואיל ועל המועצה מוטלת החובה לקיים את הוראות החוק ובהתאם להחלטות בתי המשפט, והואיל ואין למועצה יכולת להתמודד עם היקף הבניה הלא חוקית ומורכבות הנושא, הביצוע (של צווי ההריסה) יעשה על ידי היחידה הארצית לפיקוח על הבניה.

36. עוד צוין באותה ישיבה, כי תישקל האפשרות להעלות את הנושא להחלטת ממשלה ולרתום את יתר משרדי הממשלה הרלוונטיים על מנת שניתן יהיה לתת מענה מקיף וכולל לנושא.

סיכום הישיבה מיום 15.5.14 מצ"ב ומסומן **כנספח 7**.

37. לאור האמור לעיל, ועקב אי יכולתה הפיננסית של המועצה להתמודד כלכלית עם עבירות הבניה של אנשי המתחם, ועל אחת כמה וכמה שעה שעסקינן בעבירות בניה שמסכנות את חייהם של אנשי המתחם, כפי שהוסבר לעיל, מתבקשת התערבותך בסוגיה.

38. חריני לחדגיש, כי פניתי לראש הממשלה בכתב ותיארתני בפניו את מצוקת המועצה ואת הצורך במציאת פתרון לאנשי המתחם במכתב שנשלח אליו ביום 10.5.16 דא עקא, טרם התקבלה התייחסות מטעמו למכתב.

העתק המכתב שנשלח לראש הממשלה מצ"ב ומסומן **כנספח 8**.

39. במכתב שמוען לכבוד ראש הממשלה, ציינתי ששופטי בית המשפט העליון חיזקו במסגרת הדיון את מסקנות ועדת הגבולות והחלטת שר הפנים דאז, לפיה אין היתכנות בהכרת המתחם כישוב עצמאי במדינת ישראל, והעלו חלופה בעניין סיפוחו של המתחם לתחום שיפוטה של העיר לוד.

40. דא עקא, העותרים סירבו לאחר הדיון לחלופה זו וכך גם עיריית לוד. על כן, העלתי במכתבי לכבוד ראש הממשלה את אפשרות העתקת המתחם הבלתי חוקי לשטח מוסדר אחר, כפי שנעשה בעניין אבו קווידר.

41. בעניין אבו קווידר התקבלה החלטת ממשלה להעתיק את מקום מושבם של בני המשפחה (3,000 איש ולא 700 כבענייננו) לעיר רהט. הווה אומר, נמצא פתרון של העתקת המתחם הבלתי חוקי לשטח מוסדר הנמצא עשרות רבות של קילומטרים ממקום מתחם אבו קווידר. במקרה זה בני משפחת אבו קווידר התגוררו במשך עשרות שנים בשטח הסמוך לכביש 25, בסמיכות ליישוב נבטים, כאשר המבנים הוקמו, לפי הנטען, על קרקע פרטית של צדדים שלישיים שביקשו את פינוי הקרקע והריסת המבנים.

42. נוכח האמור, ביקשה המדינה במשך תקופה ארוכה למצוא פתרון להתיישבותם של בני משפחת אבו קווידר, תוך העתקת מגוריהם למקום חלופי, כאשר בסופו של יום החליטה

המדינה על העברת בני משפחת אבו קווידר לתחומה של העיר רהט, וזאת חרף התנגדותה של העיר רהט לקליטתם.

43. במקרה של אבו קווידר המדינה קיבלה החלטה חרף התנגדותם של תושבי העיר רהט וזאת על סמך שיקולים תכנוניים-מערכתיים, חברתיים וכלכליים.

44. דומה כי בעניינו הפתרון צריך להיות דומה, וזאת חרף התנגדותה העקרונית והפלאומית של עיריית לוד, אשר נתנה הסכמתה לפני מספר שנים לסיפוח המתחם לתחומה וזאת במסגרת מסמך בקשה מוסכם שהתגבש בפגישת סיכום שנערכה ביום 21 ביוני 2011 בין ראש הוועדה הממונה בלוד דאז מר מאיר ניצן לראש המועצה האזורית עמק לוד דאז מר משה מנשה ונציגי משרד הפנים.

#### העתק המסמך מצ"ב ומסומן כנספת 9.

45. הצעה נוספת שהועלתה בעבר על ידי ועדת הגבולות הייתה סיפוחו של המתחם לעיר רמלה (וזאת בנוסף להצעה לסיפוח המתחם לעיר לוד) שכן רמלה ולוד הינן ערים סמוכות בעלות מאפיינים לאומניים, תרבותיים וסוציו-אקונומיים דומים.

46. חלופה נוספת שקיימת הינה העתקת המתחם ליישוב אחר במדינת ישראל, (בדומה לפתרון ביחס למתחם אבו קווידר) אשר לא דווקא סמוך למתחם, ומאופיין באוכלוסייה ערבית, אשר קרוב לוודאי שהינה בעלת מאפיינים סוציו-אקונומיים דומים ותרבותיים דומים, כאשר מצב דברים זה אף יתאפשר לאור הגדלת שטחי המגורים ביישובים הערביים במסגרת התיקון לתמ"א 35.

47. יתרה מכך, קיימת גם כן חלופה לפצל בין אנשי המתחם ולפזרם בין מספר ערים סמוכות, במקום להעבירם כמקשה אחת לתחום שיפוטה של אחת הרשויות, ובמקביל ליתן פיצוי כספי לאלו מבניהם שהינם הבעלים החוקיים של הקרקע כנגד הפקעתה.

48. יובהר, כי מצב בו המתחם יוותר כפי שהוא ו/או יוכר כיישוב, יביא להשלכות רחוב חסרות תקדים על מאות מתחמי בנייה בלתי חוקית, יימנע פינוי פולשים מקרקעות מדינה וימחיש, כי עבריינות בנייה משתלמת.

49. לסיכום אציין, כי חנני רואה בחומרה את התנהלות המדינה ואת התעלמותה העקבית ממצוקתם של כל המעורבים בדבר, בייחוד שעה שניתנה לפני למעלה משנה החלטה על ידי בית המשפט העליון בשבתו כבג"צ, לפיה על המדינה ליתן עמדתה בנושא ועל אחת כמה וכמה שעה שנגרמים נזקים חסרי תקדים לכל המעורבים לאור השתהותה של המדינה במתן החלטה.

#### ד. סוף דבר

50. כידוע, הממשלה מוסמכת להחליט על הקמת יישוב חדש במדינת ישראל. החלטת הממשלה על הקמת יישוב חדש צריכה להיות מעוגנת, בהיבט התכנוני, בתכניות המתאר החלות על השטח, שהסמכות לאשרן מוקנית (פרט לתכנית המתאר הארצית) בידי מוסדות התכנון: הוועדה המחוזית והמועצה הארצית לתכנון ולבניה. הסוגיה של הקמת יישוב חדש כבר נבחנה הן על ידי מוסדות התכנון והן על ידי בתי המשפט השונים, לרבות

בית המשפט העליון, אשר הביע עמדתו, כי נוכח עמדת גורמי המקצוע במסגרת ההליכים המשפטיים והתכנוניים הקודמים, אין מקום להקמת יישוב חדש במתחם דהמש.

51. שר הפנים וראש הממשלה נמנעו ליתן עמדתם ביחס למציאת פתרון למתחם, חרף הזמן הרב שחלף ממועד הדיון בעתירה (שנה וארבעה חודשים). על כן, פנייתי אליך לצורך התערבותך מיידי לקידום הסוגיה ולמציאת פתרון.

52. יובהר, כי העתירה בה עסקינן הוגשה לאחר שהנושא נדון והוכרע מספר רב של פעמים, על ידי גורמים שונים, ביניהם, על ידי הוועדת המחוזית לתכנון ובניה, המועצה הארצית לתכנון ובניה, ועדת גבולות, שר הפנים דאז ועוד.

53. כל הגורמים הנ"ל, ללא יוצא מן הכלל, הגיעו לאותה המסקנה, לפיה מתחם דהמש, לא ראוי ולא מתאים, בלשון המעטה, להפוך ליישוב בפני עצמו ולטעמי אף אינו ראוי כלל למגורים!.

54. אין ספק כי השארת המצב הקיים מסבה נזק לתושבי המועצה ולאנשי המתחם, כאשר מלבד ההיבט הכלכלי המובהק, הינה בעל השלכות חברתיות, מערכתיות ומדיניות.

55. הנני סבור כי אין ממש בדרישתם של אנשי המתחם להכיר במתחם כעל יישוב חדש במדינת ישראל ולטעמי אף לא בהכשרת עבירות הבנייה במקום, שכן הכרה כאמור משמעה הכשרת עבריינות בנייה מהסוג החמור ביותר וברמיסת שלטון החוק במדינת ישראל, הפיכת המלצות מוסדות התכנון והבנייה (דבר לא סביר בעליל), תוך שלדבר יהיו השלכות רוחב בנוגע לבנייה בלתי חוקית בכלל שטחי מדינת ישראל, כמו גם על החלטות מדינה על העתקת פולשים מקרקעות לא להם.

56. נוכח המפורט לעיל, כולי תקווה, כי תפעל לגיבוש מתווה שיפתור את הסוגיה, תוך שמירה על שלטון החוק מחד גיסא ומתן מענה לאנשי המתחם, כמו גם לבעלי הקרקעות הפרטיים ושמירה על קרקעות המדינה מאידך גיסא, ובפרט כאשר כפי שצוין לעיל למועצה נגרמים נזקים כלכליים, לאור המצב הקיים בו המתחם מצוי בתחום שיפוטה.

בכבוד רב ובברכה,

דוד לפרח  
ראש המועצה

העתקים:

ראש הממשלה, בנימין נתניהו  
שר הפנים, ח"כ אריה דרעי  
שר החקלאות, ח"כ אורי אריאל  
שר הבריאות, ח"כ יעקב ליצמן  
מבקר המדינה, השופט (בדימוס) מר יוסף שפירא  
מ"מ וסגן ראש המוא"ז עמק לוד  
חברי מליאת מוא"ז עמק לוד  
יועמ"ש המוא"ז עמק לוד

מ1242181